

Tuli komea lopputulos

Asunto-osakeyhtiö Porilanpihan teettämä julkisivuremontti kirkasti Oulun Pateniemeen 1920-luvulla rakennettujen talovanhusten ilmeen kuin uudeksi.

Teksti Helena Kujala
Kuvat Teuvo Järvenpää ja Sakari Korvola

As Oy Porilanpihaan kuuluu viisi rakennusta, joissa on yhteensä 19 asuntoa. Lautaverhoillut talot on rakennettu pystyhirsistä.

– Julkisivujen rapistunut kunto paistoi kauas. Katot olivat notkolleaan ja seinät haalistuneet, kertoo urakoitsija **Teuvo Järvenpää**.

Hän kiinnostui Museoviraston suojelemasta taloryppäästä ja osallistui tarjouskisaan. Kattotyöt sekä julkisivujen maalausurakka kilpailutettiin erikseen. Teuvo Järvenpää Oy voitti ne molemmat.

– En tiedä ratkaisiko hinta ja kuinka paljon, sillä kilpailijoiden tarjoustiedot jäivät asunto-osakeyhtiöiden kohdalla aina arvoitukseksi. Kunnat, valtio ja seurakunnat sitä vastoin listaavat tiedot avoimesti kaikille kisaan osallistuneille.

Järvenpää pitää tärkeimpinä kilpailuvalteinaan yli 30 vuoden kokemusta, erikoistumista julkisivutöihin ja aikatauluissa pysymistä.

– Tein urakkatarjouksen normaaleilla YSE-ehtoilla. Ennen laskutoimituksia kiertelin paikan päällä tutkimassa rakennusten kuntoa ja mietin, että mitä kaikkea julkisivuille kannattaa tehdä. Urakkahinnan lisäksi ilmoitin taloyhtiölle tuntiveloituksen, jolla mahdolliset lisätyöt hoituvat.

Kattolankutus tehtiin lisätyönä

Vanhan korjaamisessa ei milloinkaan välttyä yllätyksiltä. Töiden edetessä huomattiin, että räystäät



- Näitä taloja kelpaa nyt katsella, myhäilevät isännöitsijä **Seppo Lantto**, valvoja **Samuli Palola** sekä urakoitsija **Teuvo Järvenpää**.



† Maalityyppeä ei vaihdettu vaan seinät maalattiin vesiohenteisella maalilla, jolla ne oli edelliskerrallakin käsitelty.

olivat ennakoitua huonommassa kunnossa. Lisäksi yhden talon katto oli niin pahasti painunut, että se piti lankuttaa.

– Näiden asioiden tiimoilta kutsuimme aina valvojan paikalle. Tällaisen palaverin jälkeen jätiin taloyhtiölle lisätöitä koskevan tarjouksen. Osa lisätöistä hoitui urakkana ja osa tuntitaksalla, Järvenpää kertoo.

Peltitöitä piisasi, sillä mansardikattoja somistavat monimutkaisia pellityksiä vaatineet kattolyhdyt. Päättyräystäitä vahvistettiin ylimääräisillä pellityksillä, jotta ne vastaisuudessa kestäisivät paremmin sadevesiä.

Maalaustyöt sujuivat suunnitelmien mukaan, eikä verhouslautoja tarvinnut uusia kovinkaan monesta kohtaa.



← Yhden talon katto oli niin huonossa kunnossa, että se jouduttiin lankuttamaan.

→ Pateniemen talot muuttuivat kunnostuksen jälkeen yhtä hienoiksi kuin ne olivat liki sata vuotta sitten.



← Ilman telineitä ja nosturin apua ei remontista selvitä.

Remontti kesti vuoden ja koko sen ajan taloissa asuttiin normaalisti.

Seinät, ikkunapuitteet ja terassit saivat uuden maalipinnan. Muutama terassi seisoi tyhjän päällä ja piti tukea uudelleen.

– Paikkasimme ja kunnostimme myös sokkelit. Syksyllä edessä oli tiilikattojen purkaminen ja pressutus. Purkujätettä kertyi paljon, koska kattoalaa oli toista tuhatta neliötä. Piha piti tietysti siivota joka päivä ja katsoa, että asukkaiden kulkureitit pysyivät turvallisina.

Katot jätettiin turvallisiksi mielin talvehtimaan, koska niiden aluskatteena oli vedenpitävä huopa. Uudet tiilet ladottiin paikoilleen vasta seuraavana keväänä.

Piiput muurattiin kopin sisällä

Vesikatkojen yläpuoliselle osuudelle muurattiin uudet piiput talvityönä.

– Muuraus oli tietenkin pakka-sella hieman hankalaa ja vaati ympärilleen lämmitetyn kopin. Toisaalta muurausta helpotti se, ettei aluskatetta tarvinnut suojata, koska päälle oli tulossa tiilivuoraus.

Porilanpihan kunnostusurakka toteutettiin Insinööri- ja arkkitehtitoimisto Palola-Piispasen suunnitelmien pohjalta.

– Suunnittelutoimisto hoiti myös tarvittavat lupakuviot viranomaisiin nähden, joten omalle kontollemme jäi pelkkä toteutus. Pidimme työmaakokouksia kahden viikon välein ja isännöitsijä **Seppo Lantto** tiedotti asukkaille remontin eri vaiheista.

Maalaustyöissä oli mukana myös opiskelijoita Oulun ammatillisen aikuiskoulutuskeskuksen rakennus- ja pintakäsittelyosastolta.

– Kokonaisuutta kelpaa ihaila. En tiedä haiseeko omakehu, mutta lopputuloksesta tuli kerrassaan komea, Järvenpää myhäilee. ■